

NA POTI Z DON BOSKOM

Gradivo za pripravo
na romanje relikvij sv. Janeza Boska

KATEHEZE ZA DUHOVNE VAJE MLADIH ALI BIRMANCEV⁶

JANEZ BOSKO – KOMPLET ŠTIRIH KATEHEZ

1. **J**-ezusov
A-postol *prva kateheza*
2. **N**-ov
E-vangelij
Z-a mlade *druga kateheza*
3. **B**-rat
O-draščajočih *tretja kateheza*
4. **S**-vetnik
K-orenitih
O-dločitev *četrta kateheza*

---

⁶ Iz knjižice *S tabo don Bosko: Zbrano gradivo ob praznovanju don Boskovega jubileja*, Ljubljana, 1989, str. 65–83.

pomeni služiti Bogu živeti žalostno in daleč od veselja in ugodja. Ne tako, dragi mladi! Hočem vas naučiti, na kakšen način živeti krščansko življenje. Tako da boste veseli in zadovoljni in se boste v tem veselju učili, katera so prava zadovoljstva in katero je pravo veselje. Tako boste mogli s prerokom Davidom vzklikati: služimo Gospodu v svetem veselju – *servite Domino in laetitia!* Druga skušnjava pa je v tem, da se živi v upanju na dolgo življenje in se računa na spreobrnjenje v starosti ali tik pred smrtjo. Pazite, dragi sinovi, ker so bili mnogi v taki zmoti. In kdo nam lahko zagotovi, da bomo starost dosegli? Življenje in smrt sta v Božjih rokah. Le on lahko razpolaga z njima!«

3. BRAT ODRAŠČAJOČIH

CILJI

Pokazati na potrebo, ki jo imajo odraščajoči, da čutijo ob sebi koga, ki jim pomaga in jih razume. Izgubijo očeta in mater in iščejo duhovnega voditelja, svetovalca. To zgovorno prikaže primer Janeza Boska.

POTEK

1. Naredimo sestavljanke (z znanimi črkami B in O), ki jih bo razpoložila za to temo.
2. Pogovor o tem, kaj pomenijo sestavljene besede (brat odraščajočih). Kaj pomeni brat: brat v družini, brat v redovni družbi, brat kot prijatelj v vsakdanjem življenju, brat kot duhovni voditelj, starejši brat.
3. Branje kratkega pisma: piše desetletni fant iz Brazilije, izgubil je očeta in mater, živi v sirotišnici.
4. Kratka razlaga: Janez Bosko – brat odraščajočih.
5. Sklepni pogovor o temi.

PISMO DESETLETNEGA FANTA IZ SIROTIŠNICE (AD 3)

»Danes zvečer je iz mojega mesta šlo v nebesa veliko duš. Sprehajale so se gor in dol po nebu. Kristus je bil na gori zelo vznemirjen, ker je moral usmerjati promet. Roke je premikal kot kak prometnik, gor in dol. Kričati in žvižgati je moral, ker so šle nekatere duše po napačni poti in so padale v morje. Na morju so bili angeli v barkah, ki so zbirali te duše in jih nosili na breg, od koder so spet poletele v nebo. Celo noč sem gledal in opazoval skozi okno, če bom zagledal dušo moje mame in dušo mojega očeta. Vzdlž avtoceste je nastala gneča, ker sta trčili dve duši. Avtocesta je bila polna ranjenih duš.

Proti jutru je bil Kristus na gori zelo utrujen in ni več usmerjal prometa. Tedaj so duše prosto letale v nebo in je na nebu nastala velika zmeda. Sonce se je že pokazalo. Toda duša moje mame in duša mojega očeta še nista prileteli. Tedaj sem začel jokati in prositi Kristusa na gori, naj najde dušo moje mame in mojega očeta. V joku sem se prebudil. Tako jokajo vsi otroci, ki nimajo več staršev in spijo v sirotišnicah. V sirotišnici tudi sanje nimajo dobrega izida. Če bi imel vsaj koga, ki bi bil moj brat in bi me razumel! Kako rad bi se o tem z njim pogovarjal.«

JANEZ BOSKO – BRAT ODRAŠČAJOČIH (AD 4)

Vsakdo, ki je v mladih letih, izgubi očeta in mater. Tudi če še živita. Izgubi ju, ker začenja iti svojo pot. Rabi nekoga, brata, kot je zapisal fant iz Brazilije, ki bi ga razumel, šel z njim na njegovo življenjsko pot.

Don Boska so radi imenovali »oče sirot«. Res, bil je oče vsem, ki so bili sirote. Še več, bil jim je tisti brat, ki jih je razumel in jim pomagal, starejši brat, ki si ga je tako želel fant iz Brazilije.

V odraščajočih letih potrebuje mlad človek koga, ki mu lahko vse zaupa. Podira se otroški svet, mlad človek mora graditi nov, čisto drugačen svet. Sluti nove oblike tega sveta, a rabi arhitekta, ki bi mu svetoval, kako ta svet tudi zgraditi.

Na začetku Janezovega življenja je bila mati, njena beseda in njen zgled. Ko je bil mali emigrant, na tujem, proč od svoje družine, je iskal voditelja, arhitekta. Kako je bil srečen, ko ga je prišel na posestvo

iskat njegov stric Mihael in mu obljubil, da ga pošlje nekam, da se bo lahko učil. Poslal ga je k duhovniku Calossu. Starček, sedemdesetletnik. V njem je srečal učitelja, ki mu je lahko vse zaupal.

Don Calosso mu je odkrival vsa bogastva tega sveta, ki je vstajal v odraščajočem Janezu. Medtem ko se mnogi mladi odpravljajo v svet obogateni z lepimi izkušnjami, obdani z osebami, ki jih razumejo, pa je bil don Bosko kar hitro oropan tega voditelja, arhitekta. Don Calosso je po enem letu umrl. Ko je umiral, mu je pokazal na ključ in na skrinjico z denarjem, ki bo rešil njegovo situacijo: denar za šolanje. To je bil tisti denar, ki ga je vedno pogrešal. Ko pa se je srečal s sorodniki umrlega, je vse prepustil njim. Preda se božji previdnosti, zopet pade v negotovost. Star je petnajst let in spet sam. Toda ne neha iskati nekoga, kateremu bi vse zaupal, na katerega bi se naslonil – arhitekta, ki ga je v teh letih odraščanja potreboval. Takole je pozneje zapisal: »Prepustil sem se rokam don Calossa. Dal sem mu spoznati samega sebe. Razodel sem mu vse, vsako besedo in vsako misel. Tedaj sem spoznal, kaj pomeni imeti stalnega voditelja, zvestega prijatelja duše, katerega sem do tedaj pogrešal!«

V Castelnuovu, ko je bil v prvih razredih šole, je doživel razočaranje. Njegov prvi učitelj, don Virano, je nekaj dal nanj. Upošteval ga je, in ko je napisal odličen sestavek iz Svetega pisma, je dejal: »Tak učenec že lahko nosi čevlje kravjega pastirja. V življenju niso važni čevlji, ampak glava!« To ga je opogumilo in mu dalo moči, da je zastavil vse svoje sile v učenje in hitro nadomestil tisto, kar je zaradi zamude izgubil. Ko je tega učitelja zamenjal starejši, 75-letni duhovnik, je izgubil voditelja. Do Becchijev, od koder je bil Janez, je imel težke predsodke. Rad je ponavljal: »V Becchijih rastejo samo osli!« Ves ugled, ki ga je Janez pridobil pri prejšnjem učitelju, je zdaj izgubil. Za šolske tovariše je spet bil samo kravji pastir iz Becchijev. Janez je bil spet sam, v iskanju duhovnega voditelja, nekoga, ki bi ga razumel, ga podprl in mu bil drugi oče in druga mati. Upal je, da ga bo našel v katerem od tamkajšnjih duhovnikov. Pa se je zmotil. Hodili so sicer po ulici. Janez jih je opazoval, se jim večkrat približal in jih pozdravljal in seveda pričakoval, da se zaustavijo in se z njim kaj pogovorijo. Nič od vsega

tega. Ob tem razočaranju je Janez sklenil, da če bo kdaj duhovnik, bo čisto drugačen od teh duhovnikov, ki se ne znajo pogovarjati s fanti.

In res, ko je postal duhovnik, je postal tak. Uresničil je ta program, ki si ga je zastavil ob doživetju v Castelnuovu. V vsakem trenutku je bil pripravljen sprejeti vsakega fanta, ki se je želel pogovarjati z njim. To so odraščajoči fantje najbolj cenili. Spravil jih je h kruhu, jim priskrbel poklic in bil ob tem predvsem njihov brat, ki jih je razumel in jim bil pravi prijatelj.

Ko se je kot starček don Bosko peljal v Rim, ga je v nekem mestu opazil načelnik postaje. Velel je zaustaviti vlak. Don Bosko je povabil na peron, ga objel in pred vsemi zaklical: »Bil sem prazen nič, izgubljenec, brez kruha, brez poklica in brez poti v življenje. Ta mož, don Bosko, mi je dal vse. Če sem to, kar sem, dolgujem samo njemu!«

Ta načelnik železniške postaje ni bil edini, ki se je zahvalil don Bosku za vse v življenju. Koliko je danes na svetu salezijancev! Vsi bi lahko tako vzklikali: hvala ti, don Bosko. In več sto tisoč mladih je danes, ki so v šolah, ki nosijo don Boskovo ime. Ostal je brat odraščajočih, njihov svetovalec in vodnik.

4. SVETNIK KORENITIH ODLOČITEV

CILJI

Povzeti vse, kar je bilo rečenega o Janezu Bosku in je izraženo v geslu, sestavljenem iz imena JANEZ BOSKO. Izzvati mlade k praktičnim sklepom, ki jih bodo naredili in si jih zapisali kot duhovno dediščino tega srečanja.

POTEK

1. Naredimo sestavljanke (znane črke so S, K in O), ob tem se pogovorimo.
2. Preberemo besedilo Tako živi svetnik. Izluščimo sporočilo.